В епохата на средновековието три езика са приети за свещени т.е. за такива на които може да бъде славен Бог. Затова е за недопустимо от Църквата в лицето на Рим и немалките духовници да бъде извършвано богослужение на други езици освен на тези три от хвърляли богослужението на други езици освен гръцки, латински и иврит, като защитниците на тази теза

~~"Ако би било угодно Богу това дело~~

~~Бози хора~~ В която това е известно на привърженици или още привърженици срещу които се е обърнал славянския просветител.

Св. Константин Кирил Философ. Преди да седне диспута, той вече обръгал опонентите си, че от тях ще да изобличават опонентите си за ересите, които се ширели в Моравия пред техните очи. Всеизвестно е, че проповядването на богослужебните книги и извършването на служби на славянски език не е било приято от привържениците на триезичната ереста. Специалното духовенство осъждало св. Константин за проповядване на словото Божие на народен език. Те отричали свещеността на славянския език като богослужебен, при което се наложило св. Константин Кирил Философ да защитава ~~Бог да бъде хвален~~ да бъдат извършвани служби на славянски език. Сблъсъкът с тях Философът възкликнал с възмущение, "Как не се срамувате да допускате само три езика а другите народи и племена оставяте да бъдат слепи и глухи?!" Нас знаем много народи

Кирилометодиевски студии